

For offenses relating to proceedings before customs brokerage, customs broker is responsible set ISU and other laws of Ukraine.

Part 3 of Article 416 of the Customs Code of Ukraine stipulates that the customs broker is responsible for offenses relating to proceedings before customs brokerage. Offences related to proceedings customs brokerage, entail criminal and administrative liability. Customs broker if committed violation of customs rules under Chapter 68 of the Customs Code of Ukraine, brought to administrative liability pursuant to the Customs Code of Ukraine.

According to Article 417 ISU 'Rights customs broker relationships with the person whose interests he represents «customs broker relationships with the people he represents are determined by the relevant agreement.

In practice, the customs broker and between economic operators (national) contractual relationships arising under a contract assignment (Chapter 68 of the Civil Code of Ukraine).

Under the contract of assignment, one party (attorney) agrees to act on behalf of and at the expense of the other party (the principal) certain legal actions. Competence, committed attorney, creates, modifies, and terminates civil rights and obligations of the principal. Contract assignments may be determined exclusive right attorney to commit on behalf of and at the expense of all or part of the principal legal action under the contract.

The contract can be set up for such an assignment, and (or) the area within which the current exclusive rights attorney (Article 1000 of the Civil Code of Ukraine).

Contract of agency is a kind of contract of service. Parties to the agreement are the principal attorney and attorney. Customs broker may enter into agency agreement with any owner (holder) of cargo that will appeal to him, except in cases where there are reasonable grounds to believe that the act or omission of the owner (holder) is illegal and subject to criminal liability or responsibility provided for in the Customs Code of Ukraine.

The contract assignments defined rights and obligations of the parties. Customs broker performs the duties and responsibility in accordance with the concluded contract.

The customs broker shall retain all documentation related to its activities, within the time prescribed by law in Ukraine. Disputes between the customs broker and owner (holder) of cargo resolved in accordance with the current legislation of Ukraine.

Conclusions. Having professionally oriented licensed organizations – Customs Brokers – a necessary condition for implementation in practice of the customs of progressive forms of customs clearance and control, improve security receipts taxes and fees to the revenues of the state budget, provide a framework for cooperation between business and customs authorities. Fixing the legal status of a customs broker in the norms of customs law is essential to the realization of human customs broker as an entity on the one hand, and validly fulfills its basic function – declaration on the other. This will facilitate the rapid passage of customs formalities and create conditions for economic activity and ensure law and order in the customs area.

LITERATURE:

1. Митний кодекс України: Закон України від 13.03.2012 № 4495-VI // Голос України від 21.04.2012 року № 73 – 74.
2. Про ліцензування певних видів господарської діяльності: Закон України від 1 червня 2000 року №1775-III // Відомості Верховної Ради України. – 2000 – № 36. – Ст.299.
3. Ліцензійні умови провадження посередницької діяльності митного брокера затверджено спільним Наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Державної митної служби України № 89/445 від 13.05.2009 року.

УДК 342.9

ХАРАКТЕРИСТИКА ВІДМІННИХ ОЗНАК СУБ'ЄКТІВ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН

DESCRIPTION OF THE DISTINCTIVE FEATURES OF SUBJECTS OF ADMINISTRATIVE LEGAL PROCEEDINGS

Ченкова Н.Я.,

*здобувач кафедри адміністративного та господарського права
Одеського національного університету імені І.І. Мечникова*

Досліджено принцип рівності перед законом і судом. Досліджено, чи впливають відмінні ознаки, за якими розрізняються учасники адміністративного процесу, на ефективність дії вказаного принципу.

Ключові слова: принцип адміністративного судочинства, рівність перед законом і судом, суб'єкти адміністративно-процесуальних відносин.

Исследован принцип равенства перед законом и судом. Исследовано влияние отличительных признаков, по которым различаются участники административного процесса, на эффективность действия указанного принципа.

Ключевые слова: принцип административного судопроизводства, равенство перед законом и судом, субъекты административно-процесуальных отношений.

Researched principle equality before the law and court. Investigated, does distinguishing features, which distinguish the members of the administrative process, have an influence on the effectiveness of this principle.

Key words: principle of administrative legal procedure, equality protection of the law, discrimination, actors administrative and procedural relationships.

Актуальність проблеми невисокого рівня довіри до адміністративних судів з боку учасників адміністративного процесу, які характеризуються різноманітними від-

міними ознаками, зокрема політичними поглядами, соціальними і майновими станами, ознаками статі, віку, національностей тощо, спонукає дослідити особливості

принципу рівності перед законом і судом в адміністративному судочинстві.

Принцип рівності перед законом та судом і як загальноправовий принцип, і як принцип адміністративного судочинства, а також проблеми, пов'язані з різноманітністю статусів суб'єктів, які беруть участь в адміністративних процесах, досліджувалися в працях В.Б. Авер'янова, Р.О. Куйбіди, О.Н. Панченка, О.М. Пасенюка, В.І. Шишкіна, М.В. Цвік та інших науковців. Однак поки що немає концептуальних теоретичних праць, які детально аналізують відмінні ознаки учасників адміністративних процесуальних відносин, такі як політичні погляди, соціальний і майновий стан, а також вплив на процес прийняття рішень адміністративними судами вищезазначених відмінних ознак.

Метою написання статті є виявлення, опис та аналіз окремих проблем застосування адміністративними судами принципу рівності перед законом і судом при розгляді спорів, а також характеристика окремих відмінних ознак, які притаманні учасникам адміністративних спорів.

Процес розгляду кожної адміністративної справи адміністративним судом слід розглядати як вид правовідносин. Правовідносини – це суспільні відносини, які є юридичним виразом фактичних суспільних відносин, де одна сторона на основі правових норм вимагає від іншої сторони виконання певних дій або утримання від них, а інша сторона повинна виконати ці вимоги, що охороняються державою [1, с.335]. Правовідносини можуть бути класифіковані на окремі види за різними критеріями, зокрема: за предметом правового регулювання; за функціональним призначенням. Розрізняють також матеріально-правові та процесуально-правові правовідносини. Що стосується процесуально-правових правовідносин, характерним для них є те, що вони реалізують норми процесуального права і встановлюють процедуру реалізації прав і обов'язків суб'єктів права, порядок вирішення юридичних справ [1, с. 335]. До складу правовідносин включають суб'єктів, об'єкти правовідносин і їх юридичний зміст (сукупність прав і обов'язків сторін) [1, с. 336].

За результатами аналізу положень КАСУ, до суб'єктів адміністративно-процесуальних правовідносин можна віднести: 1) суддю або колегію суддів; 2) осіб, які беруть участь у справі, до яких відносяться сторони (позивач і відповідач), треті особи, представники сторін та третіх осіб; 3) інших осіб, які є учасниками адміністративного процесу, тобто секретаря судового засідання, судового розпорядника, свідка, експерта, спеціаліста, перекладача.

Оним із принципів, за яким здійснюється регулювання адміністративно-процесуальних правовідносин, є принцип рівності перед законом і судом, а також положення про те, що не може бути привілеїв чи обмежень прав учасників адміністративного процесу за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками.

У статті виділяються наступні відмінні ознаки суб'єктів: політичні погляди – у спорах про виборче право, прийняття або звільнення з публічної служби; соціальний і майновий стан – у спорах між представниками різних суспільних класів і суб'єктами владних повноважень; ознака статі, належність до національних меншин – у спорах з приводу прийняття громадян на публічну службу, її проходження, звільнення; ознака належності до таких категорій, як імігранти (біженці) – у справах про соціальні виплати, спорах про видворення іноземців з території України.

Однак дозволений обсяг статті дає можливість здійснити аналіз лише таких відмінних ознак суб'єктів, як політичні погляди, а також соціальний і майновий стан.

Розглянемо детальніше, чим характеризується відмінність у політичних поглядах учасників судового спору в

адміністративно-процесуальних правовідносинах. Ст. 17 КАСУ відносить до юрисдикції адміністративних судів спори щодо правовідносин, пов'язаних із виборчим процесом.

У сучасній науці про право стверджується, що судова влада повинна бути повністю деполітизована, на відміну від законодавчої та виконавчої гілок влади, які не тільки знаходяться під постійним впливом політичних сил, але й самі представляють активну політичну силу [2, с. 72-74].

Якщо виходити з твердження, що центральним у характеристиці поняття держави є погляд на неї як на організацію політичної влади [1, с.78], то перед нами постає питання, наскільки судова влада деполітизована і чи має вона можливість неупереджено розглядати справи стосовно формування представницьких та інших державних органів.

Дослідники діяльності адміністративних судів вважають, що судові справи дедалі політизуються, особливо щодо дотримання виборчого законодавства, на підтвердження чого наводять ухвали Вищого адміністративного суду від 20.02.2010 р., рішення Верховного Суду України від 03.12.2004 р. та 20.01.2005 р. Представники окремих політичних сил намагаються оцінювати ці рішення виключно як політичні [3].

Поки що немає концептуальних наукових праць, що характеризують вплив на рішення адміністративних судів при розгляді справ політичних поглядів їх учасників. Однак в активній науковій розробці у сфері політологічних наук, конституційного, кримінального права на даний час перебувають такі проблеми, як політична корупція, що в даному дослідженні розглядається як основна можлива причина порушення принципу рівності перед законом і судом у спорах про виборче право.

Циганов В. зазначає, що політична корупція – це нелегітимне використання учасниками політичного процесу та носіями публічної влади їх можливостей і повноважень з метою отримання особистих чи групових вигод (корупційної ренти). Вона є наслідком вад політичних режимів, їх дефектності та дисфункційності. Це виявляється у фальсифікації виборчого процесу, незаконному відстороненні кандидатів чи партій від участі в них, адміністративному тиску на його перебіг тощо. Зміст політичної корупції визначають дві цілі: 1) особисте чи групове збагачення; 2) здобуття, збереження або розширення політичної влади. Для цього широко використовуються купівля політичної підтримки та лояльності (купівля голосів, фаворитизм, маніпулювання контрольними, наглядовими, правоохоронними функціями для забезпечення власної безкарності тощо). Особливо руйнівними є наслідки політичної корупції в судовій владі та секторі безпеки. Суди, органи правопорядку стають обслуговуючою компонентою корупційної системи. Нівелюється сенс правосуддя [4].

М. Мельник зазначає, що отримання влади (політичного впливу) в корупційний спосіб відбувається переважно в процесі формування органів державної влади та інших політичних структур держави шляхом перерозподілу владних повноважень під час прийняття нормативно-правових актів, незаконного заволодіння державою через призначення на посади «своїх» людей, вибудовування системи влади на засадах особистої відданості та політичної належності. У виконавчій гілці влади це відбувається, насамперед, шляхом плати за посаду, призначення на посади винятково (переважно) з політичних та особистих міркувань. Під час формування судової гілки влади це відбувається під час добору кандидатів на посади. Заполітизованість цього процесу створює передумови для посилення впливу політичної корупції на формування суддівського корпусу. Відбувається продукування влади самою владою. За такого способу результат виборів визначає не народ, а сама влада – на останньому етапі його фіксують сформовані нею виборчі комісії, а під час виборчого процесу він

забезпечується всіма державними та суспільними інституціями, включаючи силові структури, на які влада має вплив [5, с.67-68].

За даними Генеральної прокуратури України, під час виборчої кампанії у народні депутати України 28 жовтня 2012 р. до судів було пред'явлено 5 373 позовів, з яких за результатами розгляду судами задоволено 2 136. Більшість із них стосувалися уточнення списків виборців, 134 – оскарження дій виборчих комісій з підрахунку голосів [6].

Проаналізувати конкретні рішення адміністративних судів, в яких би достеменно простежувалась їх політична вмотивованість, є вкрай проблемним. Тому в даному дослідженні аналізуються оцінки учасників виборчого процесу щодо якості правосуддя в адміністративних судах у виборчих спорах.

Наприклад, у газеті «Голос України» було оприлюднено, що за результатами виборів у народні депутати, що відбулися 28.10.2012 р., Центральна виборча комісія України (надалі – ЦВК) визнала обраними лише 220 депутатів за мажоритарними округами, замість 225, оскільки в п'яти одномандатних округах результати волевиявлення не визнано. Голова ЦВК наголосив, що вважає неприпустимим рішення ОВК, які позбавили хоча б одного громадянина права голосу, тому він просив Вищу раду юстиції розглянути справу про порушення присяги судьями, на підставі рішень яких окружна виборча комісія (далі – ОВК) № 94 визнала недійсним голосування на 27 дільницях [7]. Йдеться про ситуацію, коли в період 02.11.2012 – 03.11.2012 р. постановами суддів Київського апеляційного адміністративного суду були задоволені позови кандидата в депутати від провладної партії до 27 виборчих дільниць ОВК № 94 про визнання їх дій неправомірними. Ці рішення суддів стали підставою для прийняття ОВК № 94 рішення про визнання недійсним голосування, правомірність якого була визнана адміністративними судами [8]. У результаті висуванець від опозиційної партії, який набрав за результатами підрахунків голосів переважну їх кількість, поступився перемогою провладному кандидату; оскільки не враховано 30 000 голосів виборців, ЦВК звернулось до Верховної Ради України із заявою про призначення повторних виборів [9], а учасники виборчого процесу, не визнаючи законними і неупередженими рішення адміністративних суддів, звернулися до Вищої Ради Юстиції з вимогою перевірки дій суддів на відповідність присязі судді [10].

Іншим прикладом звинувачення адміністративних судів в упередженому ставленні до опозиційних сил можна навести оприлюднене відкриті депутатське звернення народного депутата України до Президента України у вересні 2012 р., в якому стверджувалось, що посадовими особами ЦВК здійснювались незаконні відмови претендентам у кандидати в народні депутати в їх реєстрації, переважно опозиційних сил. На думку заявника, рішеннями адміністративних судів така незаконна діяльність Комісії визнається правомірною, хоча існують рішення цих самих судів, яким визнавались незаконними дії Комісії по аналогічним обставинам, коли позивачами виступали провладні кандидати [11].

Слід зазначити, що вже існує практика Європейського суду з прав людини щодо виборчих прав (справа «Ковач проти України») [12], яким визнані факти порушення права кандидата в народні депутати України бути обраним внаслідок свавільного втручання посадових осіб державної влади у виборчий процес та визнано, що українськими національними судами безпідставно не було захищено право позивача бути обраним. Свавільне втручання полягало в незаконному визнанні недійсним голосування на 4-х виборчих дільницях, на яких заявник у 2002 році одержав більше голосів, ніж його опонент, однак скасування результатів голосування на виборчих дільницях призвело безпосередньо до визнання опонента, а не заявника, переможцем на виборах.

Отже, наведені приклади дають підстави розглядати політичні погляди як відмінну ознаку, за якої не виключена можливість дискримінаційного або нерівного ставлення адміністративного суду до учасників спорів.

Стосовно характеристики відмінностей соціального і майнового стану учасників судового спору в адміністративно-процесуальних правовідносинах спершу необхідно визначитися з поняттями «соціальні та майнові стани людей». Характеристика означених понять є предметом наукових досліджень, і в першу чергу – соціологічних. Соціальну структуру у вузькому значенні складають суспільні класи, соціальні групи й верстви, тобто групи людей, що мають власне соціальне становище в суспільстві, посідають особливе місце в системі суспільного виробництва, відіграють певну роль у громадській організації праці, скажімо: робітники, селяни, лікарі, вчителі тощо. Поряд із цим соціологічною наукою використовується й поняття «соціальна стратифікація», яка розміщує соціальні шари (страти) по вертикалі на підставі рівня доходів: бідняки займають нижчу сходинку, більш-менш заможні групи населення – середню, а багаті – верхню. Від початку перебування й дотепер вітчизняна соціальна структура нараховує три класи, шість страт і два перманентні утворення: кримінальне і маргінальне [13].

У пострадянський період та до теперішнього часу соціологи визначають різку соціальну диференціацію і поляризацію населення [14, 10-11]. Уперше на офіційному рівні Президентом України у Посланні від 06.03.01 «Про внутрішнє і зовнішнє становище України у 2000 році» було визнано, що Україна належить до держав із високим ступенем нерівності населення за доходами та споживанням. До категорії бідних в Україні було віднесено 27,8% населення (13,7 млн.), до злиднених – 14,2% [15]. У 2002 році Президентом України була визнана необхідність впровадження політики становлення середнього класу, належність до якого визначалась за такими ознаками: власність (передусім, на житло, землю, засоби виробництва), середні доходи, професійно-освітня підготовка та соціальний статус, ідентифікація себе як представника середнього класу [16]. Проблема бідності в Україні набула офіційного визнання після затвердження Указом Президента України від 15 серпня 2001 р. N 637 Стратегії подолання бідності.

Уповноваженим Верховної Ради України з прав Людини у 2008 р. було визнано, що в основі проблеми бідності в Україні (де існують розвинуті промисловість і сільське господарство, високий рівень освіченості населення) лежить, насамперед, порушення прав більшості членів суспільства на доступ до ресурсів, до національного багатства [17].

Чи можуть відмінності в соціальному і майновому стані учасників спору мати значення для судді при вирішенні конкретного спору?

Розглянемо можливість впливу соціального і майнового стану сторін процесу в контексті особистісних якостей судді. Вчені відзначають, що хоча процедура судочинства має дуже великий супінь формалізації, однак застосовує норми людина, особа, яка наділена свідомістю та волею, що дозволяє вести мову про пряму залежність між особистісними якостями судді та ефективністю судової системи. У структурі особи судді виділено чотири основні підструктури: 1) *підструктуру спрямованості* (світогляд, ціннісні орієнтації, соціальні настанови, мотиви і т.д.), тобто те, що пов'язано з правосвідомістю судді; 2) *підструктуру досвіду*, що включає знання, навички, звички тощо; 3) *підструктуру властивостей, пов'язаних із психічними процесами*, що проявляються в пізнавальних процесах, психічних, емоційних станах людини; 4) *підструктуру темпераменту* та інших біологічно зумовлених властивостей [18, с. 202-203]. Для даного дослідження має значення більш ґрунтовний розгляд саме підструктури ін-

дивідуальних особливостей психічних процесів судді, які складаються з інтелектуальних, пізнавальних, вольових та емоційних елементів.

Отже, вплив на суддю соціального і майнового стану учасників спору залежить певною мірою від морально-вольових якостей особистості судді, однак, на переконання автора, вони не є вирішальним під час прийняття рішень у конкретних адміністративних справах. Хоча, як свідчать дані досліджень, загалом багатих людей є психологічно приймають як відносно здорових, щасливих та добре адаптованих, а бідних – як непристосованих та нещасних. Тому матеріальне становище, економічний статус впливають на формування образу особистості в очах інших людей. Гроші – це не тільки можливість придбання якої-небудь речі, а й придбання особистісного статусу, авторитету, кар'єри тощо. Дослідники ролі грошових відносин у зміні свідомості і поведінки людей стверджують, що в сучасному суспільстві гроші виконують не тільки економічні, а й соціальні та культурні функції. Вони використовуються для отримання інших цінностей, але сучасна культурна епоха перетворює їх на самоціль, вони набувають абсолютної цінності. За даними багатьох досліджень, заробітна плата та економічне становище особистості взагалі впливають на сприйняття людини людиною [19].

Щодо усвідомлюваного суддею впливу соціального і майнового стану сторін процесу на прийняття ним рішення у справі, то його можна розглядати в контексті втрати неупередженості судді в обмін на майнові вигоди, що в цілому підпадає під поняття «корупція» і в даному дослідженні розглядається однією з основних можливих причин порушення принципу рівності перед законом і судом. В.М. Трепак розглянув корупційні дії в судах як предмет наукових досліджень, надавши їм криміналістичну характеристику та виокремивши їх причини в судах. До чинників, що зумовлює «суддівську» корупцію, ним зачислені такі притаманні нашій судовій системі особливості реалій, як хронічне недофінансування судочинства та велику кількість вакансій у судах, що призводить до затягування процесу, за пришвидшення або за гальмування якого сторони можуть бути готові «платити». Через невелику заробітну плату судді можуть піддаватися спокусі щодо незаконної винагороди, пропонуваної сторонами чи їх представниками (адвокатами). Судді можуть потрапити під вплив з боку впливових осіб у питаннях стосовно кар'єри судді, особливо у випадках, що стосуються справ з великим матеріальним чи політичним інтересом. Суддям може пропонуватись хабар на тій умові, що в разі відмови суддя або члени його сім'ї можуть бути піддані фізичній розправі або звільнені з посади. Передумови для

хабарництва у сфері судочинства створює необ'єктивний розподіл справ між суддями, довільне призначення дати розгляду справи. Корупції сприяє непрозора судова система, в якій як сторони процесу, так і громадськість не можуть зрозуміти суть того, що відбувається. Зокрема, це пов'язано зі складністю та неоднозначністю застосування окремих процесуальних норм, низькою правовою освітою населення та відсутністю доступної правової допомоги [20, с.18-20]. Дослідник доходить висновку, що основу поняття «корупція» становить хабарництво. Однак, крім того, погоджується з А.Н. Волобуєвим у тому, що різниця між цими поняттями в тому, що в ході хабарництва службова особа залишається членом конкретної державної чи громадської системи, в якій вона посідала певне становище. Вчиняючи ж корумповані дії, службова особа, регулярно отримуючи вигоду від протиправних дій, включається в організовану систему, що не дає їй змоги в односторонньому порядку відмовитися від взятої на себе ролі [21, с. 130-132].

За даними опитування осіб, які мали досвід звернення до суду в 2009 році, суди сприймали повністю або частково корумпованими: 77% опитаних представників компаній; 85% адвокатів; 86% громадян; а кожен третій підозрював протилежну сторону у спробах вплинути неопційним шляхом на судові рішення [22].

Отже, наведене вище дає підстави розглядати соціальний і майновий стан сторін як відмінну ознаку, за якої не виключена можливість дискримінаційного або нерівного ставлення адміністративного суду до учасників спорів.

На завершення можна підсумувати, що закріплення принципу рівності перед законом і судом у КАСУ зумовлено тим, що законодавець не виключає випадків, що на ефективність дії вказаного принципу можуть мати вплив відмінні ознаки, за якими розрізняються учасники адміністративного процесу. У статті зроблена спроба здійснити аналіз взаємного впливу таких відмінних ознак суб'єктів, як політичні погляди, майновий і соціальний стан, на характер адміністративно-процесуальних правовідносин між ними.

Проблемне питання, що ставиться для подальшого дослідження принципу рівності перед законом і судом, пов'язане з детальним аналізом таких відмінних ознак суб'єктів адміністративного процесу, про які згадувалось у даній статті, як ознака статі, належності до національних меншин – у спорах з приводу прийняття громадян на публічну службу, її проходження, звільнення; ознака належності учасника спору до таких категорій, як імігранти (біженці) – у справах про соціальні виплати, спорах про видворення іноземців з території України; характеристика проблем щодо незалежності і неупередженості судів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Загальна теорія держави і права: Підручник для студентів юридичних вищих навчальних закладів/М.В. Цвік, О.В. Петришин, Л.В. Авраменко та ін.; За ред. М.В. Цвірка, О.В. Петришина. – Харків: Право, 2009. – 584 с.
2. Туркіна І.Є. Інститути судової влади в контексті політичного процесу: монографія / І.Є. Туркіна. Севастополь: Вид-во СевНТУ, 2009. – 277 с.
3. Козюбра М.І. Верховенство права: українські реалії та перспективи //Право України. – 2010. – № 3. – с. 6-18.
4. Циганов В. Загроза політичної корупції у демократичних політичних режимах. Аналітична записка. [Електронний ресурс].–Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/882/>.
5. Мельник М.І. Політична корупція: сутність, чинники, засоби протидії // Центр Разумкова. Національна безпека і оборона. – 2009. – № 7 – С.67-68.
6. Генеральна прокуратура внесла свої пропозиції щодо удосконалення виборчого законодавства / Відділ зв'язків із засобами масової інформації Генеральної прокуратури України [Електронний ресурс]. – Режим доступу//<http://www.gp.gov.ua>
7. Результат волевиявлення встановлений // Голос України. – 2012. – № 214 (5464) [Електронний Ресурс] – Режим доступу //<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=272280>
8. Ухвала Київського апеляційного адміністративного суду від 12.11.12р. № 2а-5370/12/1070 [Електронний Ресурс] – Режим доступу //<http://reyestr.court.gov.ua/Review/27364681>
9. Постанова Верховної Ради України «Про звернення Центральної виборчої комісії з приводу виборів народних депутатів України в одномандатних виборчих округах №№ 94, 132, 194, 197 і 223» від 06.11.2012 р. № 5472-VI [Електронний Ресурс] – Режим доступу //<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5472-17>
10. Лист Вищої Ради Юстиції від 07.11.2012 р. №12472/0/9-12 [Електронний Ресурс] – Режим доступу //<http://www.pravda.com.ua/rus/news/2012/11/28/6978346/>
11. Кармазін Ю. Відкрите депутатське звернення в порядку статті 16 Закону України «Про статус народного депутата України» // [Електронний Ресурс] – Режим доступу // <http://karmazin.org.ua/2012/09/12/list-do-prezidenta-shhodo-vivoriv-vzhe-chitayut-angljskoyu>

12. Рішення Європейського Суду з прав людини від 7 лютого 2008 року остаточне № 07/05/2008 Справа «Ковач проти України» (Заява N 39424/02) [Електронний Ресурс] – Режим доступу // <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1014.6679.0>
13. Масальський В.І., Скородумов Д.С. Зміни у соціальній структурі України в 1998-2011 рр.: досвід наукового аналізу // Грані. – 2011. – № 4 (78) – С.107-109.
14. Детермінанти соціально-економічної нерівності в сучасній Україні: монографія/ [Балакірева О.М., Головенько В.А., Дмитрук Д.А. та ін.]; за ред. канд. соціол. наук О.М. Балакіревої; НАН України; Ін-т екон. та прогнозів. – К., 2011. – 592 с.
15. Президент України; Послання від 06.03.2001 «Про внутрішнє і зовнішнє становище України у 2000 р.» [Електронний Ресурс] – Режим доступу <http://zakon4.rada.gov.ua>
16. Президент України; Послання від 31.05.2002 «Про внутрішнє і зовнішнє становище України у 2001 р.» // [Електронний Ресурс] – Режим доступу// <http://zakon4.rada.gov.ua>.
17. Доповідь Уповноваженого Верховної Ради України з прав Людини від 10 грудня 2008 р. «Про стан дотримання Україною міжнародних стандартів у галузі прав і свобод людини» // [Електронний Ресурс] – Режим доступу// <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/n0001715-08>
18. Москвич Л.М. Особистісні якості судді в системі забезпечення ефективності судової системи // Держава і право. Збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. Випуск 45. – К.: Ін-т держави і права ім. В.М.Корецького НАН України – 2009. – 668 с.
19. Скрипаченко Т.В. Грошові відносини та ставлення до грошей: психологічний аспект // Психологічні перспективи. – 2010. – № 15 – с.198-200.
20. Трепак В.М. Розслідування хабарництва, що вчиняється суддями: [монографія]. – К.:Атіка – Н, 2012. – 200 с.
21. Волобуєв А.Н. Совершенствование уголовного законодательства в борьбе с организованной преступностью / А.Н.Волобуєв // Кримнологические проблемы совершенствования законодательства по борьбе с преступностью. – Баку. – 1988. – С. 130-132.
22. Дослідження корупції в судовій системі України: суди загальної юрисдикції. Порівняльний аналіз національних досліджень 2008-2009 р.р. для Порогової програми корпорації «Виклики тисячоліття» (МСС)//Дослідницька компанія InMind.–К., 2009 – С.11-13.

УДК 342.9

DESCRIPTION OF THE DISTINCTIVE FEATURES OF SUBJECTS OF ADMINISTRATIVE LEGAL PROCEEDINGS

ХАРАКТЕРИСТИКА ВІДМІННИХ ОЗНАК СУБ'ЄКТІВ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН

Chenkova N.Y.,

*Researcher of the Department of Administrative and commercial law
Odessa National University
named after I.I. Mechnikov*

Researched principle equality before the law and court. Investigated, does distinguishing features, which distinguish the members of the administrative process, have an influence on the effectiveness of this principle.

Key words: principle of administrative legal procedure, equality protection of the law, discrimination, actors administrative and procedural relationships.

Досліджено принцип рівності перед законом і судом. Досліджено, чи впливають відмінні ознаки, за якими розрізняються учасники адміністративного процесу, на ефективність дії вказаного принципу.

Ключові слова: принцип адміністративного судочинства, рівність перед законом і судом, суб'єкти адміністративно-процесуальних відносин.

Исследован принцип равенства перед законом и судом. Исследовано влияние отличительных признаков, по которым различаются участники административного процесса, на эффективность действия указанного принципа.

Ключевые слова: принцип административного судопроизводства, равенство перед законом и судом, субъекты административно-процесуальных отношений.

The relevance of a low level of confidence in the administrative courts by members of the administrative process that characterized different contrast characteristics, including political views, social and economic status, gender, age, nationality, etc., leads to explore the features of the principle of equality before the law and the courts in administrative proceedings.

The principle of equality before the law and the court as a common law doctrine, and as a principle of administrative justice, as well as problems related to the diversity status of subjects participating in the administrative process, were investigated in the works of V.B. Aver'yanov, R.O. Kuibida, O.N. Panchenko, A. Pasenyuk, V.I. Shishkin, M. Zwick and other scientists. However, there is no conceptual theoretical works that detailed analysis of distinctive features members of administrative procedural relations such as political views, social and property status, and the impact on decision-making by administrative courts above distinctive features.

The purpose of this writing is to identify, describe and analyze some problems of application of administrative courts

of the principle of equality before the law and the courts in disputes, as well as characteristics of individual distinctive features that are inherent members of administrative disputes.

The process of examining each administrative case Administrative Court should be regarded as a kind of relationship. Relationships – a public relation which is a legal expression of actual social relationships where one party based on the rule of law requires that the other party perform an action or refraining from them, and the other party must fulfill these requirements, which are protected by the state [1, p. 335]. Relationships can be classified into specific types according to various criteria, including: the subject of legal regulation, the functional purpose. There is also substantive and procedural legal relationship. With regard to procedural and legal relationships characteristic of them is that they implement the rules of procedural law and establish a procedure for the rights and obligations of entities, the procedure for resolving legal cases [1, p. 335]. The structure includes legal entities, objects, relationships and their legal meaning (the rights and obligations of the parties) [1, p. 336].